

רשומות

קובץ התקנות

עמוד

תקנות מס הכנסה (כללים בדבר ניהול פנקסי חשבונות של חברות בהשקעת חוץ ושל שותפויות מסוימות וקביעת הכנסתן החייבת) (תיקון מס׳ 2), התשס״ח–2008 1022

תקנות מס הכנסה (הוראות לעניין תיקון שומת הכנסת הנאמן וקביעת רווח הון בידיו בעקבות חלוקה לנהנה תושב חוץ), התשס״ח–2008 1022

תקנות מס הכנסה (ייעוד הכנסה לנהנה יחיד תושב חוץ וקביעת רווח הון בנאמנות מיועדת), התשס״ח–2008 . . . 1025

תקנות מס הכנסה (כללים בדבר ניהול פנקסי חשבונות של חברות בהשקעת חוץ ושל שותפויות מסוימות וקביעת הכנסתן החייבת) (תיקון מס' 2), התשס"ח–2008

בתוקף סמכותי לפי סעיף 130א לפקודת מס הכנסה[1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 11

1. בתקנה 11 לתקנות מס הכנסה (כללים בדבר ניהול פנקסי חשבונות של חברות בהשקעת חוץ ושל שותפויות מסוימות וקביעת הכנסתן החייבת), התשמ"ו–1986[2], במקום תקנת משנה (ד) יבוא:

"(ד) על אף האמור בתקנת משנה (א) ברישה ובתקנת משנה (ג), תאגיד יהיה רשאי לחזור בו מבחירתו לנהל פנקסי חשבונות לפי הוראות תקנות אלה לשנת המס 2007 או לשנת המס 2008, לפי בחירתו; חזר בו כאמור, יודיע על כך לפקיד השומה עד יום כ"ז בסיוון התשס"ח (30 ביוני 2008) ולא יוכל לשוב ולבחור לנהל פנקסי חשבונות לפי הוראות תקנות אלה, החל בשנת המס שלגביה חזר בו כאמור ועד לשנת המס 2011."

ט' בסיוון התשס"ח (12 ביוני 2008)

(חמ 1298–3)

רוני בר-און
שר האוצר

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.
[2] ק"ת התשמ"ו, עמ' 953; התשס"ח, עמ' 930.

תקנות מס הכנסה (הוראות לעניין תיקון שומת הכנסת הנאמן וקביעת רווח הון בידיו בעקבות חלוקה לנהנה תושב חוץ), התשס"ח–2008

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 75יח, 243 ו־244א לפקודת מס הכנסה[1] (להלן – הפקודה), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות ופרשנות

1. בתקנות אלה –

"הכנסת הנאמן הפטורה ממס" – הכנסת הנאמן שאינה חייבת במס בישראל או שניתן לה פטור ממס בישראל, לפי כל דין;

"הסכום המיוחס לנהנה זר" – הסכום הנמוך מבין אלה:

(1) סכום הכסף שחולק בשנת המס לנהנה תושב חוץ;

(2) כלל הכנסת הנאמן בתקופת ההשקעה, בניכוי סכום שווי החלוקות שהועברו בתקופת ההשקעה לנהנה תושב ישראל ובניכוי הסכום שיוחס לנהנה זר בשומות הכנסת הנאמן מיום יצירת הנאמנות ועד לתום שנת המס שקדמה לשנת החלוקה;

(3) כלל הכנסת הנאמן בשנת החלוקה ובארבע שנות המס שקדמו לה;

ובלבד שאם היה אחד הסכומים נמוך מאפס יראוהו כאפס;

"כלל הכנסת הנאמן" – הכנסתו החייבת של הנאמן והכנסת הנאמן הפטורה ממס;

"הכנסת הנאמן", "הקניה", "חלוקה", "יוצר", "נאמן", "נאמנות בלתי הדירה", "נאמנות הדירה", "נאמנות יוצר תושב חוץ", "נאמנות לפי צוואה", "נאמנות תושבי ישראל", "נהנה" ו"נכס" – כהגדרתם בסעיף 75ג לפקודה;

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשס"ה, עמ' 766.

"נאמנות מוטבת" – כל אחת מאלה:

(1) נאמנות שהיא נאמנות בלתי הדירה במשך כל תקופת ההשקעה;

(2) נאמנות שהיא נאמנות בלתי הדירה בשנת המס שהיתה נאמנות הדירה בעבר כי התקיימו בה אחת או יותר מהנסיבות המפורטות בפסקאות (1) עד (3) להגדרה "נאמנות הדירה", וחדלו להתקיים בה אותן נסיבות בשל פטירה של מי מהמנויים בפסקאות האמורות, או שלנהנה שהוא ילדו של היוצר מלאו 18 שנים או בשל שינוי בלתי חוזר במסמכי הנאמנות ולפיו לא קיימת עוד אפשרות לבטל את הנאמנות או להעביר או להחזיר נכס או הכנסה ליוצר, לבן זוגו, לעיזבונו או לחבר בני אדם מוחזק, הכל לפי העניין;

(3) נאמנות תושבי ישראל שבה יותר מנהנה אחד, כל הנהנים בה הם יחידים תושבי חוץ שזהותם ידועה, מתקיימות בה הנסיבות המפורטות בפסקה (3) שבהגדרה "נאמנות הדירה" ואילולא התקיימו בה הנסיבות האמורות היא היתה מסווגת כנאמנות נהנה תושב חוץ;

"נהנה זר" – כל אחד מאלה:

(1) בנאמנות תושבי ישראל –

(א) נהנה יחיד שבעת יצירת הנאמנות היה תושב חוץ ובשנת המס הוא תושב חוץ ובלבד שהוא אינו ילדו של היוצר שבשנת המס טרם מלאו לו 18 שנים;

(ב) נהנה יחיד שבשנת המס הוא תושב חוץ ובלבד שכל היוצרים תושבי ישראל נפטרו לפני שנת המס;

(2) בנאמנות יוצר תושב חוץ שחדלה להיות כאמור והיתה לנאמנות תושבי ישראל (להלן – השינוי), כל נהנה יחיד שבמועד השינוי היה תושב חוץ ובשנת המס הוא תושב חוץ ובלבד שהוא אינו ילדו של היוצר שבשנת המס טרם מלאו לו 18 שנים;

(3) בנאמנות לפי צוואה – כל נהנה יחיד שבשנת המס הוא תושב חוץ;

"שווי החלוקות שהועברו" – לעניין נכס, המחיר שיש לצפות לו במכירת הנכס על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון, כשהנכס נקי מכל שיעבוד הבא להבטיח חוב, משכנתא או זכות אחרת הבאה להבטיח תשלום, ולעניין כסף – סכום הכסף שחולק;

"תקופת ההשקעה" – התקופה שמיום יצירת הנאמנות ועד לתום שנת המס שבה היתה החלוקה לנהנה זר.

תיקון שומה בעקבות חלוקת כסף לנהנה זר

2. (א) היתה חלוקה של כסף לנהנה זר בנאמנות מוטבת, יחולו הוראות אלה:

(1) בשנת החלוקה יראו את כל הסכום המיוחס לנהנה הזר כהכנסתו של הנהנה הזר;

(2) עלה בשנת החלוקה הסכום המיוחס לנהנה זר על כלל הכנסת הנאמן באותה שנה, יראו את היתרה כהכנסתו של הנהנה הזר בארבע שנות המס שקדמו לשנת החלוקה, (להלן – ארבע השנים שקדמו לחלוקה), בזו אחר זו, מהאחרונה לראשונה, ובלבד שאם ניתן לראות ביתרה האמורה כהכנסתו של הנהנה הזר בשנת מס מסוימת, לא יהיה ניתן להעבירה לשנת המס שלפניה, וכן שבכל אחת מארבע השנים שקדמו לחלוקה הנאמנות היתה נאמנות מוטבת; ואולם לא יראו ביתרה כהכנסתו של הנהנה הזר, אלא בשנות המס מתוך ארבע השנים שקדמו לחלוקה שבהן הוא היה נהנה זר;

(3) היה הסכום המיוחס לנהנה זר שרואים אותו כהכנסתו של הנהנה הזר לפי תקנה זו, כולו או חלקו, נמוך מכלל הכנסת הנאמן בשנת מס מסוימת, ייוחס באותה השנה לנהנה הזר כל סוג הכנסה מכלל הכנסת הנאמן, כיחס שבין הסכום המיוחס כאמור לכלל הכנסת הנאמן באותה שנת מס;

(4) ייחוס כאמור בפסקאות (2) ו־(3) ייעשה גם אם היתה לנאמן שומה סופית לשנת מס מסוימת.

(ב) היתה בנאמנות מוטבת חלוקה של כסף ליותר מנהנה זר אחד – יחולו הוראות תקנת משנה (א), ובלבד שהסכום המיוחס לכל אחד מהנהנים הזרים כאמור באותה תקנת משנה, יהא לפי היחס שבין סכום הכסף שחולק לכל אחד מהם חלקי סך כל הכסף שחולק לכל הנהנים הזרים.

מכירה רעיונית ורכישה מחדש

3. בחלוקה הראשונה לנהנה זר כאמור בפסקאות (1) ו־(2) להגדרה "נהנה זר" – יראו את נכסי הנאמנות כאילו נמכרו על ידי הנאמן ב־31 בדצמבר בשנת המס שקדמה לשנת המס שבה היתה החלוקה הראשונה כאמור, ונרכשו מחדש בידיו באותו המועד, והוראות חלק ה' לפקודה יחולו על מכירת הנכסים כאמור כאילו נמכרו על ידי היוצר באותו המועד.

רווח הון בהקניה שלאחר חלוקה ראשונה ויום רכישה מחדש בידי הנאמן

4. יראו כל הקניה שלאחר הבקשה כאמור בתקנה 5(1), כמכירה על ידי היוצר לעניין הוראות הפקודה, והיא תחויב במס כפי שהיה אילו היה הנכס מועבר מהיוצר לנהנה זר במישרין; חויבה הקניה כאמור במס והמס שולם, יראו את הנאמן כאילו רכש את הנכס באותו מועד.

תנאים לתיקון שומה בעקבות חלוקה לנהנה זר

5. הוראות תקנות אלה יחולו בהתקיים כל אלה:

(1) הנאמן ביקש, בדוח שהוגש לשנת המס שבה היתה החלוקה לנהנה זר, כי יחולו הוראות תקנות אלה בקביעת הכנסתו החייבת לאותה השנה;

(2) הנאמן והנהנה לא הודיעו על בחירתם שיראו את הכנסת הנאמן שחולקה כהכנסת הנהנה לפי הוראות סעיף 75ז(ז) לפקודה;

(3) הנאמן לא מסר לפקיד השומה הודעה על ייעוד הכנסה ולפיה ביקש כי בחישוב הכנסתו יחולו הוראות תקנות מס הכנסה (ייעוד הכנסה לנהנה תושב חוץ וקביעת רווח הון בנאמנות מיועדת), התשס"ח–2008[2];

(4) שולם המס בשל המכירה הרעיונית האמורה בתקנה 3, לפי העניין.

תחילה ותחולה

6. (א) תחילתן של תקנות אלה ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006) (להלן – יום התחילה), והן יחולו לגבי הכנסות הנאמן שהופקו או שנצמחו ביום התחילה ואילך, גם לגבי נאמנויות שהוקמו לפני יום התחילה.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א), תחילת ארבע השנים שקדמו לשנת החלוקה כאמור בתקנה 2(א)(2), ותחילת תקופת ההשקעה, לא תהיה מוקדמת לשנת המס 2006.

ב' באייר התשס"ח (7 במאי 2008)

(חמ 3765–3)

רוני בר־און
שר האוצר

---

[2] ק"ת התשס"ח, עמ' ?.

תקנות מס הכנסה (ייעוד הכנסה לנהנה יחיד תושב חוץ וקביעת רווח הון בנאמנות מיועדת), התשס"ח–2008

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 75יח, 243 ו־244א לפקודת מס הכנסה[1] (להלן – הפקודה), ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה –

"הודעה על ייעוד הכנסה" – הודעת נאמן לפקיד השומה שבה הצהיר כי נאמנות היא נאמנות מיועדת וביקש כי בחישוב הכנסתו יחולו הוראות תקנות אלה;

"הכנסת הנאמן", "הקניה", "חלוקה", "יוצר", "נאמן", "נאמנות בלתי הדירה", "נאמנות הדירה", "נאמנות יוצר תושב חוץ", "נאמנות לפי צוואה", "נאמנות תושבי ישראל", "נהנה" ו"נכס" – כהגדרתם בסעיף 75ג לפקודה;

"הצהרה" – כמשמעותה בפסקה (1)(ג) או (2)(א) שבהגדרה "נאמנות מיועדת", לפי העניין;

"נאמנות מוטבת" – כהגדרתה בתקנות קביעת שומה בעקבות חלוקה לתושב חוץ;

"נאמנות מיועדת" – נאמנות מוטבת שהתקיים בה כל האמור בפסקאות (1) או (2), לפי העניין ואשר הנאמן מסר לגביה הודעה על ייעוד הכנסה:

(1) (א) על פי כתב הנאמנות מיועד אותו שיעור מהכנסת הנאמן (להלן – שיעור ההכנסה המיועדת) ומנכסי הנאמן (להלן – שיעור הנכסים המיועדים) לנהנה מיועד (להלן ייקראו שיעור ההכנסה המיועדת ושיעור הנכסים המיועדים – החלק המיועד);

(ב) הנאמן אינו רשאי לחלק את החלק המיועד אלא לנהנה המיועד שלו יועד;

(ג) הנאמן הגיש לפקיד השומה הצהרה בכתב בלתי חוזרת הכוללת את שמו ותושבותו של כל נהנה מיועד ואת החלק המיועד לו, וכן כי אין לו שיקול דעת לחלק את הכנסותיו או את נכסיו באופן אחר;

(2) (א) הנאמן הגיש לפקיד השומה הצהרה בכתב בלתי חוזרת על ייעוד שיעור קבוע מהכנסותיו ומנכסיו לנהנה מיועד; הצהרה כאמור תכלול את שמו ותושבתו של כל נהנה מיועד ואת החלק המיועד לו;

(ב) כתב הנאמנות אינו סותר את הצהרתו של הנאמן כאמור בפסקת משנה (א);

(ג) היה לנאמנות מגן נאמנות שאישורו נדרש לפעולה לפי פסקת משנה (א) – אישורו ניתן וצורף להצהרת הנאמן שניתנה לפי פסקת המשנה האמורה;

(ד) החלק המיועד לכלל הנהנים המיועדים בנאמנות אינו עולה על חלקם היחסי מכלל הנהנים בנאמנות; לעניין זה, "נהנה" – למעט נהנה שטרם נולד;

"נהנה מיועד" – נהנה יחיד שזהותו ידועה ומתקיים בו אחד מאלה:

(1) בעת יצירת הנאמנות ובשנת המס הוא נהנה תושב חוץ בנאמנות תושבי ישראל, ובלבד שהוא אינו ילדו של היוצר שבשנת המס טרם מלאו לו 18 שנים;

(2) הוא נהנה תושב חוץ בנאמנות תושבי ישראל, שכל היוצרים בה שהם תושבי ישראל נפטרו לפני שנת המס;

(3) הוא נהנה תושב חוץ בנאמנות תושבי ישראל שהיתה בעבר נאמנות יוצר תושב חוץ ובלבד שבמועד שבו היתה הנאמנות לנאמנות תושבי ישראל הוא היה תושב חוץ והוא אינו ילדו של היוצר שבשנת המס טרם מלאו לו 18 שנים;

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

(4) הוא נהנה תושב חוץ בנאמנות לפי צוואה;

"שנת התחילה" – שנת המס שלאחר שנת המס שבה מסר נאמן הודעה על ייעוד הכנסה, ולגבי נאמנות שהוקמה במהלך שנת מס ושנמסרה לפקיד השומה הודעה על ייעוד הכנסה בתוך שלושה חודשים ממועד ההקמה – אותה שנת מס;

"תקנות קביעת שומה בעקבות חלוקה לתושב חוץ" – תקנות מס הכנסה (הוראות לעניין תיקון שומת הכנסת הנאמן וקביעת רווח הון בידיו בעקבות חלוקה לנהנה תושב חוץ), התשס"ח–2008[2].

חישוב המס בנאמנות מיועדת

2. (א) נאמן בנאמנות מיועדת ששילם את המס החל על מכירת נכסיו לפי תקנה 3, רשאי, החל בשנת התחילה, לחשב את המס החל על ההכנסה המיועדת לנהנה מיועד, כאילו היתה הכנסתו של הנהנה המיועד, ובהתאמה ייוחסו גם הניכויים וההוצאות שהוצאו בשל כל הכנסתו של הנאמן, ובלבד שלעניין נאמנות שהוקמה במהלך שנת מס – שולם המס החל על ההקניות בשנת התחילה לפי תקנה 4; לעניין זה, בגין שיעור הנכסים המיועדים ששולם מס על מכירתם לפי תקנה 3 או 4, לפי העניין, יותר פחת מן התמורה שנקבעה במכירה שלפי התקנות האמורות כנגד שיעור ההכנסה המיועדת.

(ב) מכר הנאמן בנאמנות מיועדת נכס שעל חלקו המיועד שולם מס לפי הוראות תקנה 3 או 4, לפי העניין, יחולו הוראות אלה:

(1) רווח ההון בשל המכירה כאמור יחושב על ידי הנאמן כאילו שיעור הנכס המיועד נמכר על ידי הנהנה המיועד, ובהתאמה ייוחסו גם הניכויים וההוצאות שהוצאו בשל אותה הכנסה, והכל ובלבד שבשנת המכירה היה הנהנה נהנה מיועד;

(2) רווח ההון ממכירת שיעור הנכס המיועד שחושב לפי הוראות פסקה (1), יראוהו כהכנסתו של הנהנה המיועד.

מס רווח הון

3. (א) בנאמנות מיועדת יראו את שיעור הנכסים המיועדים כאילו נמכרו על ידי הנאמן ב־31 בדצמבר בשנת המס שקדמה לשנת התחילה ונרכשו על ידיו מחדש באותו מועד, והוראות חלק ה' לפקודה יחולו על מכירת הנכסים כאמור כאילו נמכרו על ידי היוצר באותו המועד.

(ב) לעניין הוראות סעיף 91(ד) לפקודה, יימנו המועדים הנקובים בסעיף האמור החל במועד ההודעה על ייעוד הכנסה.

רווח הון נוסף

4. החל בשנת התחילה יראו כל הקניה לנאמנות מיועדת כמכירה על ידי היוצר לעניין הוראות הפקודה, לפי השיעור שיועד לנהנה המיועד בהצהרה, והיא תחויב במס או תהיה פטורה ממנו, כפי שהיה אילו היה הנכס מועבר מהיוצר לנהנה המיועד במישרין.

תוקפה של הצהרה

5. (א) ההצהרה תעמוד בתוקפה עד לסיום הנאמנות.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) –

(1) נפטר נהנה מיועד או שהיה לתושב ישראל (בפסקה זו – נהנה מיועד שפסק), יתקן הנאמן את הצהרתו בהודעה לפקיד השומה שתצורף לדוח שמגיש הנאמן לשנת המס שבה הנהנה המיועד פסק; החל מאותה שנת מס לא יראו את חלקו של הנהנה המיועד שפסק כחלק מיועד, לא יתוקנו שומות רווח ההון שנערכו לפי תקנות 3 או 4, לפי העניין, ואם היה הנהנה המיועד שפסק לתושב ישראל לראשונה או לתושב חוזר, כאמור בסעיף 14(א) או (ג) לפקודה, לפי העניין, יחולו על הכנסת הנאמן, לגבי חלקו של הנהנה המיועד שפסק, גם ההוראות לפי סעיפים 14(א) עד (ג), 97(ב) ו־(ב3)(3) לפקודה, לפי העניין;

---

[2] ק"ת התשס"ח, עמ' 1022.

(2) היה נהנה תושב ישראל בנאמנות מיועדת שהיא נאמנות תושבי ישראל או נאמנות לפי צוואה כאמור בפסקאות 1(ב) ו־(3) להגדרה "נהנה זר" שבתקנות קביעת שומה בעקבות חלוקה לתושב חוץ, לתושב חוץ או שנולד נהנה מחוץ לישראל לאחר שהנאמן מסר הודעה על ייעוד הכנסה בנאמנות כאמור – רשאי הנאמן לתקן את הצהרתו בהודעה לפקיד השומה שתצורף לדוח שמגיש הנאמן לשנת המס שבה היה הנהנה בנאמנות כאמור לתושב חוץ או בשנת המס שבה נולד נהנה מחוץ לישראל, לפי העניין, ולחשב את המס החל על ההכנסה המיועדת לאותו נהנה, החל בשנת המס שבה היה הנהנה לתושב חוץ, לפי הוראות תקנה 2; תיקן כאמור, יחולו הוראות תקנה 3, אלא שיראו את שיעור הנכסים המיועדים לאותו נהנה, כאילו נמכרו ונרכשו מחדש על ידי הנאמן ב־31 בדצמבר של השנה שקדמה לשנת המס שבה היה הנהנה לתושב חוץ.

(ג) על הצהרה מתוקנת לפי תקנת משנה (ב) יחולו הוראות תקנות אלה, לרבות הוראת פסקה (א), כאילו היתה הצהרה.

בדיקת ייעוד לפי חלוקות

6. (א) חישב הנאמן את המס החל על הכנסתו המיועדת לנהנה מיועד כאילו היתה הכנסתו של הנהנה כאמור בתקנה 2, יחולו הוראות אלה:

(1) הנאמן יודיע לפקיד השומה, בתוך ארבעה חודשים מתום שנת המס השלישית שלאחר שנת התחילה, על סכומן של כלל החלוקות לנהנים בנאמנות המיועדת בשנת התחילה ובשלוש שנות המס שלאחריה (להלן – שנות הבדיקה), ועל חלקו של כל נהנה בסכום החלוקות כאמור (להלן – שיעור החלוקה);

(2) היה שיעור החלוקה של נהנה מיועד נמוך משיעור חלקו של אותו נהנה בהכנסת הנאמן בשנות הבדיקה, תיווסף להכנסת הנאמן, בשנת המס הרביעית שלאחר תום שנת התחילה, הכנסה בגובה סכום החלוקות כאמור בפסקה (א) כשהיא מוכפלת בשיעור השינוי (להלן – ההכנסה הנוספת);

(3) על ההכנסה הנוספת כאמור בפסקה (2) יחול שיעור מס של 70%, והכל בלא זכות לקיזוז, לפטור או להקלה כלשהי;

(4) היה שיעור החלוקה של נהנה מיועד גבוה משיעור חלקו של אותו נהנה בהכנסת הנאמן בשנות הבדיקה –

(א) לא יהיה בכך כדי לשנות את ההצהרה, לא יראו את ההכנסה כהכנסתו של הנהנה המיועד, ולא תתוקן שומת רווח ההון שנערכה לפי תקנות 3 או 4, לפי העניין;

(ב) סכום החלוקות כאמור בפסקה (1) שהוא מוכפל במקדם (להלן – הסכום העודף), יופחת מההכנסה הנוספת שתיווצר בשנות הבדיקה הבאות; מקום שלא ניתן להפחית את כל הסכום העודף בשנות הבדיקה שלאחר שנות הבדיקה שבה נוצר סכום עודף כאמור, יועבר הסכום העודף שלא הופחת לשנות הבדיקה הבאות, בזו אחר זו.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) יחולו, בשינויים המחויבים, עד לסיום הנאמנות, כך ששנות הבדיקה יימנו כל ארבע שנות מס, החל בשנת המס הרביעית שלאחר תום שנת התחילה.

(ג) בתקנה זו –

"מקדם" – שיעור החלוקה פחות שיעור חלקו של הנהנה המיועד בהכנסת הנאמן בשנות הבדיקה, ובלבד שאם לא נעשו חלוקות יהיה המקדם אפס;

"שיעור השינוי" – שיעור חלקו של הנהנה המיועד בהכנסת הנאמן בשנות הבדיקה פחות שיעור החלוקה, ובלבד שאם לא נעשו חלוקות יהיה שיעור השינוי אפס;

"שיעור חלקו של הנהנה המיועד בהכנסת הנאמן בשנות הבדיקה" – סך כל ההכנסה המיועדת לנהנה המיועד בשנות הבדיקה בניכוי ההוצאות והניכויים שיוחסו לה, הכל לפי הוראות תקנה 2, כשהיא מחולקת בסך כל הכנסתו של הנאמן בשנות הבדיקה לאחר הניכויים שהותרו ממנה.

מניעת כפל הטבות

7. בחר נאמן בהחלת הוראות תקנות אלה בחישוב הכנסתו – לא יחולו לגביו, החל בשנת התחילה, תקנות קביעת שומה בעקבות חלוקה לתושב חוץ.

תחילה, תחולה והוראות מעבר

8. (א) תקנות אלה יחולו על הכנסות הנאמן שהופקו או שנצמחו החל ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006) והן יחולו גם על נאמנויות שהוקמו לפני המועד האמור.

(ב) (1) הודעה על ייעוד הכנסה שהיה צריך להגישה לפי הוראות תקנות אלה לפני מועד פרסומן, תוגש בתוך 90 ימים מיום פרסומן ואולם שנת התחילה לא תהא קודמת לשנת המס 2006.

(2) הוגשה הודעה על ייעוד הכנסה שהוגשה בתוך 90 ימים מיום פרסומן של תקנות אלה כאמור בפסקת משנה (1), לגבי שנת המס 2006, 2007 או 2008, יראו את שיעור הנכסים המיועדים כאילו נמכרו ב־1 בינואר של שנת המס שלגביה נתן הנאמן הודעה על ייעוד הכנסה כאמור.

(3) לעניין הוראת סעיף 91(ד) לפקודה ימנו המועדים הנקובים בסעיף האמור החל ממועד ההודעה על ייעוד הכנסה כאמור בפסקת משנה (1).

ב' באייר התשס"ח (7 במאי 2008)

(חמ 3833–3)

רוני בר־און
שר האוצר

המחיר 2.92 שקלים חדשים ISSN 0334-7014 סודר במח' רשומות, משרד המשפטים, והודפס במדפיס הממשלתי